

Colecția POESII este coordonată de Maria Dinu

Redactor: Petrișor Militaru

DTP: Sorina Bela

Ilustrația copertei I: *Amalthea* de Dan Neamu

Este interzisă reproducerea totală sau parțială a textelor, pe orice suport audio, video sau electronic, fără acordul deținătorului drepturilor de autor.

Editura Aius Printed este recunoscută de CNCS

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

EFRIM, ADELA

Limonagiul din mahalaua salcâmului galben / Adela Efrim -

Craiova: Aius, 2018

ISBN 978-606-562-725-3

821.135.1

© Editura **Aius**, pentru prezenta ediție

Craiova, 2018

str. Pașcani, nr. 9, 200151

tel./fax: 0251 596 136; 0351 467 471

e-mail: editura.aius@gmail.com

www.aius.ro

ISBN 978-606-562-725-3

Adela Efrim

Limonagiul din mahalaua salcâmului galben

aius
Craiova
2018

CUPRINS

I. FEMEIA CARE ÎMPLINEȘTE ZIDURI / 5

limonagiul / 7
orbul / 8
cuvintele pe care nu ți le-am spus încă / 9
o secundă în plus / 10
lehamitea / 11
bannerul / 12
copilul cu catargul în spate / 13
mi s-a spus că sunt datoare / 14
toate cuvintele rămase de la tine / 15
toate îți părem la fel / 16
am împins valul cu piciorul / 17
cel mai grav / 18
obosim / 20
frica / 21
scris(oare) / 22
ochiul satinat / 24
betonierele / 26
să poți / 27
iubire probabilă / 28
voi fi așchia ta / 29
aveam un gând / 30
maruca / 31

tăceri carnivore / 32
 când marea / 33
 certitudini / 34
 bărbatul ce fumează pipă / 35
 putregaiurile / 36
 castele de la Vama Veche / 37
 cuvinte legate în bandaje oliv / 38
 Leliță / 39
 geamgiul / 40
 asurzesc / 41
 tăcere albă / 42
 citesc o carte / 43
 când ai plecat / 44
 muza / 45
 eufemism / 47
 încăperea nu era mare / 48
 aici și acum / 49
 frânghia / 50
 la infirmerie / 51
 ana pavlova / 52
 nu mă căutați / 53
 neglijență / 54
 dimineața / 55
 blândețe / 56
 o dungă albă, alta neagră până la capăt / 57
 lămpile acelea albe / 58
 desene pe asfalt / 59
 cutia Pandorei / 60
 plouă / 61
 tomograful de vise / 63
 uneori / 65
 caleștile / 66

marele meu păcat / 67
 așa ne-am iubit / 68
 întâlnirea / 69
 e o chestie parșivă / 70
 rezerva de spital / 71
 o zi dintr-o vară / 72
 sunt și alții după dumneavoastră / 73
 stele avide de breaking news / 74
 asfaltul mistuie asfințitul / 75
 tangoul / 76
 oare stelele cad singure? / 77
 mâinile / 78

II. ÎNFULECÂNG DIN MOARTE CA DINTR-UN COVRIG / 79

e ger / 81
 casa nu e de vânzare / 82
 adela / 83
 de ce tu / 84
 ziua / 85
 liniștea ne lasă vii / 86
 te va surprinde iubirea noastră / 87
 vina îmi aparține în totalitate / 88
 la marginea patului / 89
 seara / 90
 nu îmi cere să rup crengile / 91
 nu știu de mai e vreme / 92
 pe cearșafuri îmi croiesc trupul / 93
 clavnii nu au venit / 94
 nu a fost altfel ca în alte dăți / 95
 iei un ghem de ceață / 96
 nu îmi mai spuneți VOI cum să trăiesc / 97
 I N E P Ț I I / 98
 cine ești tu, străino / 99

privesc lumea / 100
 asta nu-i vreme de dragoste / 101
 îmi asum / 102
 azi / 103
 când povestitorul se plictisește de poveste / 104
 un ultim oblon / 105
 vara nu se zidesc zâmbete / 106
 duminica / 107
 liniștea mea, plasturele tăcerii tale / 108
 extravagantă / 109
 cum e mai rău / 110
 autobuzul / 111
 doctore / 113
 Maestrul / 115
 să mă ții ascunsă sub unghiile tale / 117
 ultimul strop de mastic / 118
 indecență / 119
 orașul merge în urma noastră / 120
 mâine / 121
 trupul / 122
 dimineți neamputate / 124
 am murit subit în tine / 125
 dintr-un alt timp / 126
 înfulecând din moarte ca dintr-un covrig / 128
 de aici / 129
 bunul mers al neputinței / 130
 orașul care mușcă din noi / 131
 doamna în portocaliu / 132
 asfaltul se spală doar dimineața / 133
 câmpul cu flori de cicoare / 134
 nu îmi este indiferent / 135
 greața / 136

noaptea / 137
 iarași e îngheț / 138
 în mansarda / 139
 capricii / 140
 nicio când nu voi mai fi aceeași / 141
 far / 142
 fânarul / 143
 e vremea gutuilor / 144
 scara / 145
 culoarea din ochii zidarului / 146
 azi / 147
 de-ar fi uitările dansuri / 148
 tribut / 149
 se crapă cerul / 150
 domino / 151
 coclește iubirea / 152
 bine că nu-i vară acum / 153
 am fost inventariați / 154
 ești încă frumoasă / 155
 de parcă / 156
 din culisele lansării unui volum de debut / 157
 între lumi paralele / 158
 de mâine voi tăcea / 159

limonagiul

Este bărbatul
din viața mea care-mi vinde praf de sare de lămâie
dizolvat în apă de la robinet pe post de limonadă.
Cu frunze de mentă sălbatică
ce plutesc într-un incest acceptat de cuburile de gheață
limonagiul
taie lămâile în felii subțiri
în fiecare zi
pentru o altă femeie.

orbul

își astupase toate ochiurile de geam cu ziare
lipite cu scoci galben
fiecare trecător
se oprea
citea ziarul
își vedea de drum.
într-o zi
orbul
își lipi pe ochi cu scoci ziare.
fiecare trecător
se oprea
citea ziarul
își vedea de drum.

cuvintele pe care nu ți le-am spus încă

mulez realitatea pe un calopod diform
imaginația, excentricitate pâcloasă, nu mi-o mai permit
închid pumnii
pentru lovitura fără grabă, moarte în repetiție continuă,
leg fedeleș toate cuvintele lăsate bărbaților din viața
mea
precum un snop de grâu bine copt,
calc pe cabluri groase într-un echilibru anxios
iarba se pârjolește într-un infam plictis
viața trebuie trăită, slogan ce mă sugrumă lent,
cu perna pe față
îmi ascult respirația
caut fluturi în stomac
găsesc tirbușoane ce lasă șpan
azi voi zbura
cu trup de vierme și aripi de oțel
cuvintele rămân pe coapse.

o secundă în plus

clocotește satul căldare pusă la foc iarna
căruța cu lemne nu poate să ducă atâta muget
derdelușul mustește de sânge
copilul orfan pune ochi omului de zăpadă,
gloanțe scoase din inima tatălui,
șterge cu dosul palmei țărâna
șotronul are semnul crucii
mușcă dintr-un codru de pâine muiată în lacrimi
ulița are miros de tămâie
lumânările din brad ard în seara de Crăciun
o secundă în plus.

lehamitea

mi se prelinge în oase smoală încinsă
rugăciunea morților țâșnește din pământ
mă sprijin pe genunchi încovoiți
ce dezvelesc spinări neputincioase
nu-ți datorez nimic
nu-mi datorezi nimic
nici viața
nici moartea
într-o zi vei afla cum pot împietri în tine.

bannerul

atârnat pe blocul cel mai înalt din centrul vechi stă scris
FII PUTERNICĂ
mă sprijin cu spatele
pe cărămizile cu tencuială sfărâmicioasă
repet în gând
fii puternică
FII puternică
sunt gust de plastic îmi vine să vomit
sunt chimie dezintegrată pe ziduri gri
ce stau să se dărâme
odată cu femeia fragilă din mine
absentă plec prin ganguri pietruite
sub pași cimentul devine fluid
se caramelizează pe tălpi
imediat ce prima rază de soare îmi atinge palmele
îngheț privirea primului trecător
mă fixa insistent
sunt femeia care împlinește ziduri
mă veți recunoaște ușor
port o bucată din molozul de demult
și asta mă face extrem de
PUTERNICĂ

copilul cu catargul în spate

sunt copilul cu catargul în spate –
ocean insuficient pentru arhipelaguri sonore;
din faldurile mării lumina crește ca solzii pe trupul
sirenei
copilul aduce furtuni clandestine una câte una –
oglinzi în care vă priviți fără impetuozitate,
doar cu pudoare, contopire-n val sfărâmat;
sub picioarele mele peștii adulmecă drumul,
merg în neștire, valul plutește atent la tot ce se întâmplă
în zare cresc stânci –
tronuri de ivoriu.
cu catargul în spate
înalt campionul,
norii tatuează cerul –
dantelă în flăcări.

mi s-a spus că sunt datoare

să privesc bancherii fix,
ochii lor
să înțeleagă râvna mea
de a mă improșca cu mărunțișul pentru o pâine
să calc la dungă toate cutele în care se strânge mocirla
cu ea să ung toate ridurile
până ce carnea mea va înflori
să înghesui bani pentru salvarea trupului meu,
care se ține cu îndârjire doar de răsărit
să beau cât încape
ce nu mai încape să dau pe de lături
să curgă fluvii de băutură, însuși Ioan să se mai boteze o
dată și asta
mă va face mai puternică
să înghit pastile până mă voi înălța precum duhul
duhul să mă vomite ca pe o duhoare grea
să nu înjur după poftă
poftă să-mi cadă la picioare mâhnită
să-mi înghet scârba, senzualitatea zâmbetului din colțul
gurii
să nu cad în păcat, o iubire anonimă mânjită
pe paturi fără icoană deasupra,
să fiu un număr pe o listă
să numesc asta fericire

toate cuvintele rămase de la tine

le-am așezat pe covor
veneau după mine oriunde
faceam un pas
se cățarau pe picioare, brațe, umeri
apoi au trecut prin păr
au intrat în ureche până în stomac
nu simțeam fiori cum ai crede
numai durere adâncă, sfâșietoare
mă chircisem lângă ele
pe covor
am luat pastila, orice durere trece cu o pastilă
mi-am zis, am început să le vorbesc blând
nu mă ascultau și asta
rupea din mine bucăți de carne,
crudă așteptare, până când vei lua toate cuvintele
să le dai altei femei.